

POSTI- JA LENNÄTINHALLITUKSEN KIERTOKIRJEKOKOELMA

1943

N:o 42—43

Sisällys: N:o 42. Posti- ja lennätinlaitoksen ylimääräisten toimen haltijain palkkausten maksamisesta. — N:o 43 Valtion viran ja toimen haltijain neuvotteluoikeudesta.

N:o 42.

Kiertokirje

posti- ja lennätinlaitoksen ylimääräisten toimen haltijain palkkausten maksamisesta.

Valtion ylimääräisistä toimista tammi-kuun 19 päivänä 1943 annetun asetuksen 8 §:n mukaan maksetaan ylimääräisten toimen haltijain palkkio ja mahdolliset palkanlisät kuukausittain jälkepäin kuukauden viimeisenä arkipäivänä, kuitenkin niin, että milloin vakinaisen viran tai toimen haltija saatuaan virastaan tai toimestaan virkavapautta on määrätty hoitamaan ylimääräistä tointa, maksetaan hänelle tuleva palkkaus etukäteen. Määräys koskee myöskin kaikkia niitä henkilöitä, jotka mainitaan posti- ja lennätinlaitosten tili-ohjesäännön 20 §:n 1. kohdan 2 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna posti- ja lennätinlaitoksen kiertokirjeessä N:o 41 vuodelta 1942, ja jotka tähän asti ovat saaneet palkkauksensa etukäteen.

Tämän johdosta ja jotta siirtyminen uuteen palkanmaksumenettelyyn ei tuottaisi asianomaisille voittamattomia vaikeuksia posti- ja lennätinlaitosten, käsiteltyään asian tänään istunnossa tapahtuneessa esittelyssä, on nojautuen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön tammikuun 27 päivälle 1943 päivättyyn kirjelmään N:o 275 päättänyt, että siirtyminen uuteen palkanmaksumenettelyyn on järjestettävä siten, että niille ylimääräisille viran ja toimen haltijoille, jotka tähän asti ovat saaneet palkkauksensa etukäteen, on palkkaus kuluvan vuoden aikana edelleen suoritet-

tava etukäteen kunkin kuukauden 1 päivänä, mutta että 10 sadalta palkkauksesta on ensi maaliskuusta alkaen pidätettävä, kunnes koko kuukauden palkkaus on pidätetty. Niinä kymmenenä kuukautena, joiden aikana etukäteen maksetuista palkkauksista pidätystä näin toimitetaan, merkitään palkkalistoille asianomaisten nostettavaksi ja kuitattavaksi $\frac{9}{10}$ kunkin kuukauden palkkauksesta ja täten kymmenen kuukauden aikana maksamatta jääneet osuudet maksetaan eri palkkalistalle merkittyinä kymmenennen pidätyskuukauden viimeisenä arkipäivänä, minkä jälkeen palkkauksen maksaminen siirtyy tapahtuvaksi kuukauden viimeisenä arkipäivänä.

Niissä tapauksissa, jolloin ylimääräisen toimen haltija ylimenoajan kuluessa saa nimityksen vakinaiseen virkaan tai toimeen, on hänelle ylimääräisenä palvelmansa viimeisen kuukauden viimeisenä arkipäivänä suoritettava takaisin häneltä pidätetyt palkkauksen osuudet. Jos taas ylimääräisen toimen haltija tänä aikana kuolee tai eroaa posti- ja lennätinlaitoksen palveluksesta, on hänelle mahdollisesti takaisin maksettavasta osasta pidätetyistä palkkauksen osuuksista tehtävä esitys posti- ja lennätinlaitoksen asianomaiselle osastolle.

Tämän posti- ja lennätinlaitosten täten ilmoittaa asianomaisille tiedoksi ja noudatettavaksi.

Helsingissä, helmikuun 4 päivänä 1943.

Kiertokirje

valtion viran ja toimen haltijain neuvottelu oikeudesta.

Tammikuun 22 päivänä 1943 annetulla lailla on valtion viran ja toimen haltijain neuvottelu oikeudesta säädetty seuraavaa:

1 §.

Valtion viran ja toimen haltijoilla on oikeus periaatteellisista tai muutoin yleisluontoisista virkaan tai toimeen ottamista, virka- ja työsuhdetta sekä palkkausta koskevista asioista neuvottelukelpoiseksi hyväksytyin yhdistyksensä välityksellä neuvotella asianomaisen valtion viranomaisen kanssa sillä tavoin, kuin tässä laissa ja sen nojalla annetussa asetuksessa säädetään.

Edellä 1 momentissa sanotuilla neuvotteluilla ei rajoiteta viranomaisen valtaa laillisessa järjestyksessä päättää asiasta eikä myöskään viran ja toimen haltijain oikeutta tehdä esityksiä ja pyyntöjä viranomaisille tai muutoin valvoa etuaan.

Valtion viran ja toimen haltijoilla tarkoitetaan tässä laissa kaikkia valtion palveluksessa olevia, jotka toimivat virkamiesvastuulla, ei kuitenkaan puolustuslaitoksen palveluksessa olevia.

2 §.

Ennenkuin viranomainen tekee ehdotuksen 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asioita koskevien määräysten antamiseksi tai muuttamiseksi taikka antaa tai muuttaa sellaisia määräyksiä, on sen sopivin tavoin varattava niille neuvottelukelpoisille yhdistyksille, joita asian on katsottava koskevan, tilaisuus saada sellaisia määräyksiä koskevat ehdotukset tai luonnokset tietoonsa. Jos yhdistys haluaa asiassa neuvotteluja, on sen ilmoitettava siitä viranomaiselle viimeistään kahden viikon kuluessa tiedoksisaannista.

3 §.

Neuvotteluja pyydetään kirjallisesti. Älköön pyyntöä, joka laillisella tavalla on tehty asianomaiselle viranomaiselle, hylättävä, paitsi milloin asia ei ole sellainen, kuin 1 §:ssä on mainittu, taikka milloin pyynnön on tehnyt muu kuin se, jolla on neuvottelu oikeus.

4 §.

Viranomainen älköön lopullisesti käsitellä asiaa, mistä on neuvoteltu, ennenkuin viikko on kulunut siitä, kuin kirjalliset neuvottelut on julistettu päättyneiksi, tai ennenkuin viranomainen on saanut suullisissa neuvotteluissa tehdyn pöytäkirjan.

Mitä 1 momentissa on säädetty, älköön kuitenkaan sovellettako, milloin asia ei siedä viivytystä.

5 §.

Valtio suorittaa neuvottelujen puheenjohtajan ja pöytäkirjanpitäjän palkkiot, milloin heille on palkkiota suoritettava, sekä varaa neuvottelijain käytettäväksi huoneiston ja kirjoitustarpeet. Asianomaiset saavat muutoin itse vastata neuvotteluista aiheutuneista kuluistaan.

6 §.

Viran tai toimen haltijalta älköön pakottavitta syittä kiellettävä lomaa virasta tai toimesta suullisiin neuvotteluihin osallistumista varten.

7 §.

Keskusviraston ja muun vastaavan viraston päätökseen, jolla on hylätty pyyntö neuvottelujen aloittamisesta, voidaan hakea valituksin muutosta korkeimmassa hallinto-oikeudessa 30 päivässä tiedoksisaannista.

Milloin pyynnön on hylännyt alempi viranomainen, kuin 1 momentissa on sanottu, haettakoon päätökseen valituksin muutosta 30 päivässä tiedoksisaannista sanotussa momentissa mainitulta viranomaiselta. Sellaisesta valituksesta annettuun päätökseen voidaan hakea edelleen muutosta, niinkuin 1 momentissa säädetään.

Valitukset on käsiteltävä kiireellisinä.

8 §.

Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

9 §.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1943.

Tammikuun 22 päivänä 1943 annetulla asetuksella on edellä mainitun lain soveltamisesta säädetty seuraavaa:

1 §.

Lain edellyttämiä neuvotteluja käy toiselta puolen ministeriö, keskusvirasto tai muu viranomainen, jonka käsiteltäviin neuvoteltavana oleva asia kuuluu, sekä toiselta puolen viran ja toimen haltijain tahi heidän järjestöjensä muodostama yhdistys, jonka jäseniä asia koskee ja joka, sen mukaan kuin jäljempänä sanotaan, on hyväksytty neuvottelukelpoiseksi viranomaisen kanssa.

Viranomainen voi valtuuttaa alaisensa elimen tai erityisen asiamiehen puolestaan neuvottelemaan jostakin asiasta tai määrätynlaisista asioista. Sellaisen valtuutuksen antamisesta on viranomaisen ilmoitettava asianomaisille yhdistyksille, joille on myönnetty neuvottelu oikeus viranomaisen kanssa.

Yhdistys voi käyttää neuvottelu oikeuttaan jonkin osastonsa tai alajärjestönsä välityksin, vaikkakaan tätä ei ole erikseen hyväksytty neuvottelukelpoiseksi.

2 §.

Yhdistyksen hyväksyy neuvottelukelpoiseksi jonkin tai joidenkin viranomaisten kanssa hakemuksesta valtioneuvosto. Hakemukseen on liitettävä:

- 1) yhdistystä koskeva ote yhdistysrekisteristä;
- 2) yhdistyksen säännöt;
- 3) luettelo yhdistyksen hallituksen jäsenistä;
- 4) ilmoitus yhdistyksen osastoista ja alajärjestöistä; ja
- 5) ilmoitus yhdistyksen sekä sen osastojen ja alajärjestöjen jäsenten likimääräisestä luvusta.

Yhdistystä älköön selitettävä neuvottelukelpoiseksi, jos sen jäseniksi voivat päästä muutkin kuin nykyiset tai entiset valtion viran- ja toimenhaltijat.

Milloin 1 momentin 2, 3 tai 4 kohdassa mainituissa seikoissa on tapahtunut muutoksia taikka milloin neuvottelukelpoiseksi hyväksytyyn yhdistykseen tai sen osastoon tai alajärjestöön jäsenmäärä on huomattavasti muuttunut, on siitä viivytyksettä ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

Yhdistyksen hyväksyminen neuvottelukelpoiseksi voidaan peruuttaa, jos erikoisia syitä siihen on ilmaantunut. Ennenkuin päätös tästä tehdään, on yhdistykselle annettava tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta.

Milloin yhdistys, jota ei ole hyväksytty neuvottelukelpoiseksi, pyytää jossakin asiassa neuvottelu oikeutta, valtioneuvosto voi sellaisen oikeuden antaa; neuvottelu oikeuden näin saaneella on siinä asiassa sama asema kuin neuvottelukelpoisella yhdistyksellä.

3 §.

Neuvotteluja pyydetessä on samalla määriteltävä neuvottelujen kohde sillä tavoin, että voidaan todeta, onko asia sellainen, josta lain mukaan voidaan neuvotella. Neuvotteluja käydään kirjallisesti tai suullisesti.

Jos jompikumpi neuvottelupuoli vaatii suullisia neuvotteluja, niihin on ryhdyttävä, vaikka kirjalliset neuvottelut olisivat kesken tai jo päättyneet.

4 §.

Suullisia neuvotteluja varten määrää viranomainen puheenjohtajan ja pöytäkirjanpitäjän, niin myös neuvottelujen ajan ja paikan.

5 §.

Viranomainen voi, milloin syytä on, kutsua suullisiin neuvotteluihin osallistumaan sellaisenkin yhdistyksen, joka itse ei ole pyytänyt ryhdyttäväksi neuvotteluihin, mutta jota asian voidaan katsoa koskevan.

6 §.

Neuvottelut on aloitettava mahdollisimman pian sen jälkeen kun niitä on pyydetty sekä saatettava loppuun tarpeettomitta viivytelyittä.

Viranomaisella on valta määrätä kirjalliset neuvottelut sekä puheenjohtajalla suulliset neuvottelut päättyneiksi, milloin siihen katsotaan syytä olevan.

7 §.

Kirjallisissa neuvotteluissa on esitetyt mielipiteet perusteltava, ellei ole pyydetty suullisia neuvotteluja.

Suullisten neuvottelujen pöytäkirjaan on otettava tehty ehdotukset ja annetut selitykset sekä lyhyesti merkittävä neuvottelu-

puolten kantansa tueksi esittämät perustelut.

Pöytäkirjan tarkistavat puheenjohtaja sekä yksi viranomaisen ja yksi neuvotteluihin osallistuneen yhdistyksen edustaja; siitä annetaan maksutta kappale kullekin asianosaiselle.

8 §.

Neuvotteluissa kertyneet asiakirjat ja suullisten neuvottelujen pöytäkirja on kohta neuvottelujen päätyttyä annettava sille viranomaiselle, joka neuvotteluissa on edustanut valtiovaltaa.

Milloin asia, josta on käyty neuvotteluja, siirtyy toisen viranomaisen edelleen käsiteltäväksi, on asiakirjat ja suullisissa neu-

votteluissa tehty pöytäkirja toimitettava sille viranomaiselle.

9 §.

Viranomaisen taikka yhdistyksen esityksestä voidaan, kun valtioneuvosto katsoo sen suotavaksi, suullisia neuvotteluja käydä valtioneuvoston määräämän asiamiehen ja yhdistyksen kesken.

10 §.

Tarkemmat määräykset ja ohjeet tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö.

Tämän posti- ja lennätinhallitus täten ilmoittaa asianomaisille tiedoksi.

Helsingissä, helmikuun 9 päivänä 1943.

Pääjohtaja **G. E. F. Albrecht.**

Johtaja *Matti Aspio.*